

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. balandžio 30 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Bendra žuvininkystės politika – Išteklių išsaugojimas – Tarptautinė konvencija dėl Atlanto tunų apsaugos – Viduržemio jūros durklažuvių bendras leidžiamas sužvejoti kiekis (BLSK) – Reglamentas (ES) 2017/1398 – 2017 m. žvejybos galimybių nustatymas – Išimtinė Sąjungos kompetencija – Bazinio laikotarpio nustatymas – Bazinių duomenų patikimumas – Teisminės kontrolės apimtis – ESS 17 straipsnis – Atstovavimas Sąjungos interesams tarptautinėse organizacijose – Santykinio stabilumo principas – Taikymo sąlygos – Negaliojimo atgaline data, teisinio saugumo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir nediskriminavimo principai“

Byloje C-611/17

dėl 2017 m. spalio 23 d. pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą F. Naert ir E. Moro,

atsakovę,

palaikomą

Ispanijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos V. Ester Casas, vėliau M. J. García-Valdecasas Dorrego,

Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro ir A. Stobiecka-Kuik,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, E. Regan, C. Toader (pranešėja) ir M. C. Lycourgos, teisėjai E. Juhász, M. Ilešič, J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen, P. G. Xuereb, N. Piçarra ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: italų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be teismo posėdžio ir be išvados,

priima šį

Sprendimą

1. Ieškiniu Italijos Respublika prašo panaikinti 2017 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentą (ES) 2017/1398, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamento (ES) 2017/127 nuostatos, susijusios su tam tikromis žvejybos galimybėmis (OL L 199, 2017, p. 2, ir klaidų ištaisymas OL L 238, 2017, p. 55, toliau – ginčijamas reglamentas).

Teisinis pagrindas

ICCAT konvencija

2. 1986 m. birželio 9 d. Tarybos sprendimu 86/238/EEB (OL L 162, 1986, p. 33) Europos Sąjunga prisijungė prie Tarptautinės konvencijos dėl Atlanto tunų apsaugos su pakeitimais, padarytais protokolu, pridėtu prie valstybių Konvencijos dalyvių įgaliotųjų atstovų konferencijos baigiamojo akto, pasirašyto Paryžiuje 1984 m. liepos 10 d.

BŽP reglamentas

3. 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013, p. 22, ir klaidų ištaisymai OL L 44, 2018, p. 9, OL L 122, 2018, p. 37), 35–37 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(35) atsižvelgiant į netvirtą žvejybos sektoriaus ekonominę padėtį ir atitinkamų pakrantės bendruomenių priklausomybę nuo žvejybos, būtina užtikrinti santykinį žvejybos veiklos stabilumą žvejybos galimybes valstybėms narėms paskirstant taip, kad kiekvienai valstybei narei tektų prognozuojama išteklių dalis;

(36) toks santykinis žvejybos veiklos stabilumas, atsižvelgiant į laikiną išteklių biologinę padėtį, turėtų užtikrinti, kad būtų tenkinami konkretūs regionų, kurių vietos bendruomenės yra ypač priklausomos nuo žuvininkystės ir su ja susijusios veiklos, poreikiai, ir į juos būtų visapusiškai atsižvelgta, kaip Taryba nusprendė 1976 m. lapkričio 3 d. rezoliucijoje [dėl 200 mylių žvejybos zonos Bendrijoje įkūrimo nuo 1977 m. sausio 1 d. tam tikrų išorinių aspektų (OL C 105, 1981, p. 1)], visų pirma jos VII priede;

(37) todėl siekiamo santykinio stabilumo sąvoką reikėtų suprasti būtent taip.“

4. BŽP reglamento 2 straipsnio „Tikslai“ 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Vykdam bendrą žuvininkystės politiką (BŽP) užtikrinama, kad žvejybos ir akvakultūros veikla būtų aplinkosauginiu požiūriu tvari ilguoju laikotarpiu ir būtų valdoma tokiu būdu, kuris dera su tikslais užtikrinti naudą ekonominėje, socialinėje ir užimtumo srityse ir padėti užtikrinti maisto tiekimą.

2. Pagal BŽP žuvininkystės valdymui taikomas atsargumo metodas ir siekiama užtikrinti, kad gyvieji jūrų biologiniai išteklių būtų naudojami taip, kad atkurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai viršytų dydžius, kuriais gali būti užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis.“

- 5 Reglamento 16 straipsnio „Žvejybos galimybės“ 1 dalyje nustatyta:

„Valstybėms narėms paskirtomis žvejybos galimybėmis užtikrinamas santykinis kiekvienos valstybės narės žvejybos veiklos stabilumas kiekvieno žuvų išteklių ar žvejybos atžvilgiu. Skiriant naujas žvejybos galimybes atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės interesus.“

Reglamentas Nr. 2371/2002

- 6 Pagal BŽP reglamento 48 straipsnį panaikintas 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, 2002, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460). Pastarojo reglamento 20 straipsnyje „Žvejybos galimybių paskirstymas“ buvo nustatyta:

„1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų limitus, paskirsto žvejybos galimybes tarp valstybių narių ir apibrėžia sąlygas, susijusias su tais limitais. Žvejybos galimybės tarp valstybių narių paskirstomos taip, kad kiekvienai valstybei narei būtų užtikrintas santykinis žvejybos stabilumas dėl [kiekvienos rūšies] išteklių arba žūklės rajono.

2. Kai Bendrija nustato naujas žvejybos galimybes, Taryba sprendžia dėl jų paskirstymo, atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės interesus.

<...>“

Reglamentas Nr. 2017/127

- 7 Iki ginčijamu reglamentu padarytų pakeitimų 2017 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/127, kuriuo 2017 metams nustatomos tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybės, taikomos Sąjungos vandenyse žvejojantiems laivams ir kai kuriuose Sąjungai nepriklausančiuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejybos laivams (OL L 24, 2017, p. 1), I D priede „ICCAT konvencijos rajonas“ dėl Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos buvo nustatyta, kad „dalyvaujant [Tarptautinei Atlanto tunų apsaugos komisijai] patvirtinti Viduržemio jūros durklažuvių <...> [bendri leidžiami sužvejoti kiekiai (BLSK)] nėra paskirstyti ICCAT [susitariančiosioms šalims ir konvencijos nepasirašiusioms bendradarbiaujančiosioms šalims, subjektams ar žvejybos subjektams], taigi jų Sąjungos dalis yra nenustatyta“. Šiame priede taip pat buvo nustatyta, kad šios rūšies BLSK, kaip nustatyta ICCAT, buvo 10 500 tonų per metus.

Ginčijamas reglamentas

- 8 Ginčijamo reglamento 9–12 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(9) 2016 m. įvykusiame metiniame susitikime [ICCAT] priėmė rekomendaciją 16-05 (toliau – rekomendacija 16-05), kuria Viduržemio jūros durklažuvėms (*Xiphias gladius*) nustatytas 10 500 tonų BLSK ir įsteigta darbo grupė, turinti nustatyti teisingą ir nešališką Viduržemio jūros durklažuvių BLSK paskirstymo schemą ir susitariančiosioms šalims, bendradarbiaujančiosioms šalims, kurios nėra susitariančiosios šalys, ir subjektams ar žvejybos subjektams paskirstytiną kvotą 2017 metams ir sukurti BLSK valdymo mechanizmą;

- (10) 2016 m. gruodžio 23 d. ICCAT sekretoriatui adresuotu laišku Sąjunga patvirtino, kad nuo 2017 m. sausio 1 d. įgyvendins rekomendaciją 16-05. Visų pirma Sąjunga patvirtino, kad nuo 2017 m. [pagal] rekomendacijos 16-05 11 punktą taikys Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos uždraudimą laikotarpiu nuo sausio 1 d. iki kovo 31 d. Todėl tikslinga nustatyti tokį draudimą kaip sąlygą, kuri yra funkciškai susieta su Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybių nustatymu ir skyrimu;
 - (11) rekomendacija 16-05 įsteigtos darbo grupės 2017 m. vasario 20–22 d. posėdyje buvo pasiūlytas paskirstymo būdas ir kompromisas dėl 2017 m. kvotų panaudojimo administravimo. Pagal šį kompromisą nustatyta Sąjungos dalis 2017 m. yra 70,756 % ICCAT BLSK, t. y. 7 410,48 tonų. Todėl tikslinga Sąjungos dalį perkelti į Sąjungos teisę ir nustatyti valstybių narių kvotas. Paskirstymas turėtų būti grindžiamas 2012–2015 m. bazinio laikotarpio laimikio duomenimis;
 - (12) Reglamente [2017/127] nustatyti sužvejojamo kiekio apribojimai taikomi nuo 2017 m. sausio 1 d. Todėl šiuo iš dalies keičiančiu reglamentu nustatytos nuostatos dėl sužvejojamo kiekio apribojimų turėtų taip pat būti taikomos nuo tos datos. Toks taikymas atgaline data nedaro poveikio teisinio tikrumo [teisinio saugumo] ir teisėtų lūkesčių apsaugos principams, nes atitinkamos žvejybos galimybės dar neišnaudotos.“
- 9 Remiantis šio reglamento 1 straipsnio 2 punktu, Reglamento 2017/127 I D priedas iš dalies pakeistas, būtent šiame priede buvusi Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybių lentelė pakeista lentele, kurioje numatyta, be kita ko, kad Sąjungai skirta šios rūšies BLSK dalis 2017 m. yra 7 410,48 tonos, o Italijos kvota yra 3 736,26 tonos.

Ginčo aplinkybės

- 10 Iki 2016 m. pabaigos galiojančiose ICCAT rekomendacijose buvo numatytos tik Viduržemio jūros durklažuvių techninės apsaugos priemonės, nenustatant BLSK.
- 11 Po 2016 m. lapkričio mėn. vykusio ICCAT metinio susitikimo susitariančiosios šalys ir ICCAT konvencijos nepasirašiusios bendradarbiaujančiosios šalys, subjektai ar žvejybos subjektai (toliau – KŠS), atsižvelgdami į Nuolatiniam mokslinių tyrimų ir statistikos komitete, kuris yra vienas iš ICCAT organų, atliktus naujausius mokslinius vertinimus, nusprendė rekomendacijoje 16-05 įtvirtinti daugiamečių Viduržemio jūros durklažuvių išteklių valdymo ir apsaugos planą ir nuo 2017 m. nustatyti 10 500 tonų BLSK, apskaičiuotą remiantis 2010–2015 m. sužvejotu kiekiu.
- 12 2017 m. vasario 20 d. Madride (Ispanija) prasidėjo tarptautinės derybos, kuriose Sąjungai atstovavo Komisijos Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinis direktoratas. Per šias derybas buvo priimtas sprendimas numatyti BLSK paskirstymo schemą, kurios pagrindas būtų 2010–2014 m. sužvejoto Viduržemio jūros durklažuvių kiekio vidurkis. Po šių derybų Sąjunga 2017 m. gavo 70,756 % nuo 10 500 tonų BLSK kvotą.
- 13 2017 m. balandžio 18 d. buvo baigtas susirašinėjimas el. laiškais, per kurį KŠS formaliai pritarė BLSK paskirstymui; kartu buvo oficialiai patvirtinta 2017 m. Sąjungai skirta 7 410,48 tonos Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos kvota.
- 14 2017 m. liepos 18 d. Komisija pranešė suinteresuotosioms valstybėms narėms, kad balsavimas pripažintas negaliojančiu dėl procedūrinio pobūdžio prieštaravimų, todėl bus surengtas naujas balsavimas.
- 15 2017 m. liepos 25 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą.

- 16 Tą pačią dieną KŠS skirtame aplinkraštyje ICCAT sekretoriatas oficialiai pranešė, kad pradinis balsavimas negalioja ir kad vėliau bus surengtas naujas balsavimas. 2017 m. rugpjūčio 7 d. aplinkraščiu balsavimą iš pradžių buvo numatyta surengti rugsėjo 2 d., tačiau vėliau jis buvo atidėtas iki spalio 2 d. dėl reikalingo kvorumo nebuvimo.
- 17 Galiausiai 2017 m. spalio 9 d. nauju aplinkraščiu ICCAT sekretoriatas pranešė KŠS, kad kvorumas buvo pasiektas, todėl susitarimas dėl BLSK paskirstymo, nustatytas per tarptautines derybas Madride, buvo galutinai patvirtintas.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 18 Italijos Respublika Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą reglamentą, visų pirma, jo 9–12 konstatuojamąsias dalis, 1 straipsnio 2 punktą, kiek ja iš dalies pakeičiamas Reglamento 2017/127 I D priedas, ir priedo 3 punktą, taip pat
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 19 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- visų pirma atmesti ieškinį,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo ir panaikinus ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su Viduržemio jūros durklažuvėmis, palikti galioti jo nuostatų sukeltus padarinius ir
 - priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.
- 20 2018 m. sausio 26 d. ir vasario 26 d. sprendimais Ispanijos Karalystei ir Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 21 2018 m. rugpjūčio 20 d. Italijos Respublika, remdamasi Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 16 straipsnio 3 dalimi, paprašė paskirti šią bylą nagrinėti didžiajai kolegijai.

Dėl ieškinio

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, kildinamo iš Sprendimo 86/238 1 straipsnio pažeidimo

Šalių argumentai

- 22 Italijos Respublikos teigimu, ginčijamas reglamentas yra neteisėtas, nes Taryba manė esanti įpareigota priimti šį reglamentą dėl to, kad jai buvo privalomas ICCAT priimtas sprendimas dėl Viduržemio jūros durklažuvių BLSK paskirstymo KŠS. Tačiau priimant ginčijamą reglamentą tokios pareigos nebuvo, nes 2017 m. balandžio mėn. balsavimą, per kurį patvirtintas šis paskirstymas, ICCAT pripažino negaliojančiu tų pačių metų liepos mėn. ir Komisijai ši aplinkybė buvo žinoma, nes ji apie ją pranešė valstybėms narėms 2017 m. liepos 18 d. raštu. Vadinasi, 2017 m. liepos 3 d. pasiūlyme dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento 2017/127 nuostatos, susijusios su tam tikromis žvejybos galimybėmis (COM (2017) 356 *final*, toliau – pasiūlymas dėl reglamento), Komisija rėmėsi neegzistuojančiu tarptautiniu išpareigojimu, kuris negalėjo saistyti Tarybos.

- 23 Priėmusi ginčijamą reglamentą remdamasi šia klaidinga prielaida, Taryba pažeidė Sprendimą 86/238 ir jame nurodytus tarptautinės teisės aktus. Kadangi nebuvo oficialiai patvirtinto ICCAT sprendimo, Sąjunga visiškai neprivalėjo laikytis vis dar nepriimtų pasiūlymų. Be to, Italijos Respublika pažymi, kad šio reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nurodytas ne ICCAT oficialiai patvirtintas paskirstymas, o tik pasiūlymas dėl paskirstymo, pateiktas darbo grupės 2017 m. vasario 20–22 d. posėdyje.
- 24 Taryba teigia, kad KŠS tikrai susitarė ICCAT dėl Viduržemio jūros durklažuvių BLSK paskirstymo. Nors šis susitarimas buvo oficialiai patvirtintas tik 2017 m. spalio mėn., tai visiškai nereiškia, kad šis vėlavimas turėjo įtakos šio paskirstymo turiniui, nes ICCAT galutiniame sprendime įtvirtintas tas pats paskirstymas. Be to, jei Taryba būtų laukusi, kol susitarimas bus oficialiai patvirtintas ICCAT, kad nustatytų ginčijamame reglamente įtvirtintas žvejybos galimybes, visi Sąjungos žvejai atsidurtų netikrumo būsenoje, kuri galėtų tęstis iki 2017 m. pabaigos. Taigi ši institucija galėjo teisėtai remtis nurodytu paskirstymu ir nelaukti, kol jis bus oficialiai patvirtintas ICCAT ir kol ICCAT sprendimas taps privalomas Sąjungai.
- 25 Ši institucija taip pat pažymi, ir šiuo klausimu jai pritaria Ispanijos Karalystė savo įstojimo į bylą paaiškinime, kad Sąjunga pažeistų jai tenkančius išipareigojimus pagal ICCAT konvenciją ir Sprendimą 86/238, tik jeigu nustatytų didesnes žvejybos galimybes, nei Sąjungai suteikė ICCAT, tačiau nagrinėjamu atveju taip nėra.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 26 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal SESV 3 straipsnio 1 dalies d punktą Sąjunga turi išimtinę kompetenciją „biologinių jūrų išteklių apsaugos pagal bendrą žuvininkystės politiką“ srityje.
- 27 Taip pat reikia pridurti, kad žuvininkystės srityje Sąjungos teisės aktų leidėjas turi plačią diskreciją, atitinkančią jam pagal SESV 40–43 straipsnius priskirtas politines pareigas. Todėl Sąjungos teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar patvirtinant nagrinėjamą priemonę nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos, ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais ir ar teisės aktų leidėjas akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų. Iš tiesų tik akivaizdus šioje srityje priimtoms priemonėms netinkamumas, palyginti su tikslu, kurio teisės aktų leidėjas ketina siekti, gali paveikti šios priemonės teisėtumą (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, 80 ir 81 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 28 Šiuo atveju negalima teigti, kad Taryba laikė save įpareigota priimti ginčijamą reglamentą dėl teisiškai privalomo ICCAT sprendimo buvimo, nes šio reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nėra nuorodos į tokį sprendimą, bet, kaip pažymi pati Italijos Respublika, tik minimas darbo grupės 2017 m. vasario 20–22 d. posėdyje pateiktas pasiūlymas dėl paskirstymo. Taigi iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad Taryba ketino užbėgti už akių oficialiam sprendimo dėl BLSK paskirstymo KŠS patvirtinimui ICCAT.
- 29 Be to, atsižvelgiant į aplinkybę, kad ginčijamo reglamento reguliuojama sritis patenka į išimtinę Sąjungos kompetenciją ir kad Sąjungos teisės aktų leidėjas šioje srityje turi plačią diskreciją, bet kuriuo atveju nebuvo būtina laukti, kol ICCAT oficialiai priims teisiškai privalomą sprendimą, prieš Tarybai paskirstant žvejybos kvotas valstybėms narėms. Kadangi tokių kvotų nustatymas patenka į jos kompetenciją, ji gali jas patvirtinti.
- 30 Darytina išvada, kad nors ginčijamo reglamento priėmimo dieną dar nebuvo ICCAT sprendimo, ši aplinkybė negalėjo sukliudyti Tarybai patvirtinti priemonių, kurias ji laikė būtinomis BŽP tikslams pasiekti srityje, kurioje ji turi plačią diskreciją (pagal analogiją žr. 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-128/15, EU:C:2017:3, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 31 Bet kuriuo atveju, kaip teisingai pažymėjo Taryba ir Ispanijos Karalystė, Taryba pažeistų iš Sprendimo 86/238 kylančias pareigas tik tuo atveju, jeigu nustatytų didesnes žvejybos galimybes, nei Sąjungai suteikė ICCAT, o šiuo atveju taip nėra.
- 32 Todėl Italijos Respublikos ieškinio pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio antrojo ir penktojo pagrindų, kildinamų iš ginčijamo reglamento motyvų stokos

Šalių argumentai

- 33 Pateikdama šiuos ieškinio pagrindus, kuriuos reikia nagrinėti kartu, Italijos Respublika tvirtina, kad jei būtų nuspręsta, kad Taryba priėmė ginčijamą reglamentą ne dėl to, jog turėjo tokią pareigą, bet tiesiog įgyvendindama savo kompetenciją, šis reglamentas būtų nepakankamai motyvuotas.
- 34 Šiuo klausimu ši valstybė narė pirmiausia nurodo, kad atsižvelgdama į santykinio stabilumo principą Taryba turėjo tinkamai pagrįsti Sąjungos žvejų interesų pažeidimą dėl to, kad buvo sutikta su 70,756 % ICCAT nustatyto BLSK skyrimu Sąjungai, nors 2010–2014 m. visų šių žvejų laimikis sudarė ne mažiau kaip 75 % bendro sužvejoto Viduržemio jūros durklažuvių kiekio. Ginčijamame reglamente šiuo klausimu nėra jokių motyvų, o jo 11 konstatuojamojoje dalyje tik patikslinta, kad tikslinga „Sąjungos dalį perkelti į Sąjungos teisę ir nustatyti valstybių narių kvotas“.
- 35 Toliau teigiama, kad jei nustatydama 10 500 tonų Viduržemio jūros durklažuvių BLSK 2017 m. ICCAT rėmėsi 2010–2014 m. šios rūšies sužvejotu kiekiu, Taryba, įgyvendindama savo valią perkelti ICCAT sprendimus į Sąjungos teisę, turėjo paskirstyti Sąjungai skirtą BLSK, t. y. 7 410,48 tonas, valstybėms narėms, remdamasi nurodytais metais kiekvienos valstybės narės sužvejotu kiekiu. Tuo remdamasi ši valstybė narė daro išvadą, kad ginčijamas reglamentas nepakankamai motyvuotas, kiek jo 11 konstatuojamojoje dalyje kaip bazinis laikotarpis nurodyti 2012–2015 m.
- 36 Galiausiai teigiama, kad ginčijamame reglamente nepaaiškinta, kodėl Sąjungos teisės aktų leidėjas tik šį bazinį laikotarpį laikė „patikimu“, nors diskutuojant ICCAT buvo pasirinktas 2010–2014 m. laikotarpis ir Komisija tam pritarė.
- 37 Taryba mano, kad ieškinio antrajam ir penktajam pagrindams pagrįsti nurodytais Italijos Respublikos argumentais ne išryškinama ginčijamo reglamento motyvų stoka, o iš dalies ginčijama šio reglamento esmė. Todėl, anot jos, šie argumentai turi būti pripažinti netinkamais. Tarybos nuomone, bet kuriuo atveju iš ieškinio ir jo priedų aiškiai matyti, kad Italijos Respublika puikiai žinojo apie visas diskusijas, po kurių Sąjungai 2017 m. buvo skirta 10 500 tonų Viduržemio jūros durklažuvių BLSK dalis, atitinkanti 7 410,48 tonas, ir vėliau ši dalis paskirstyta valstybėms narėms ir kad jai buvo žinomi šio skyrimo ir paskirstymo motyvai.
- 38 Ispanijos Karalystė teigia, kad Italijos Respublika gali nesutikti su Sąjungai atitekusia BLSK dalimi, nes dėl to sumažėjo visai Sąjungai skirtos žvejybos galimybės ir ypač nukentėjo Italijos Respublika. Tačiau ši valstybė narė negali pagrįstai teigti, kad šis ICCAT sprendimas yra nemotyvuotas, nes jo motyvų prielaidos pateiktos ginčijamo reglamento konstatuojamosiose dalyse.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 39 Pateikdama ieškinio antrąjį ir penktąjį pagrindus, Italijos Respublika teigia, kad ginčijamas reglamentas yra nemotyvuotas, nes, pirma, Taryba jame nenurodė priežasčių, dėl kurių ji sutiko, kad Sąjungos Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybės būtų apribotos iki 7 410,48 tonos, kai nustatytas BLSK yra 10 500 tonų, nors ICCAT nustatė šį BLSK remdamasi 2010–2014 m. laikotarpiu, kuriuo

Sąjungos žvejų sugautų Viduržemio jūros durklažuvių kiekis buvo didesnis, ir, antra, minėtame reglamente konkrečiai nenurodyta, kodėl valstybėms narėms paskirstyta šio 7 410,48 tonos kiekio dalis buvo nustatyta remiantis 2012–2015 m. sužvejotu kiekiu, nes tai sukėlė Italijos Respublikai didelę žalą.

- 40 Visų pirma, pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją motyvavimas, reikalaujamas pagal SESV 296 straipsnio antrą pastraipą, turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios teisinės ir faktinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į jo tekstą, bet ir į kontekstą, taip pat į visas šį klausimą reglamentuojančias teisės normas (2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 41 Juo labiau taip yra tuo atveju, jei valstybės narės aktyviai dalyvavo ginčijamo akto priėmimo procese ir todėl žino šio akto priėmimo priežastis (2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Italija / Taryba*, C-120/99, EU:C:2001:567, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 42 Taigi pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamo akto rūšies ir, kalbant apie visuotinio taikymo aktus, gali būti nurodomi, pirma, tik motyvai, susiję su bendra padėtimi, lėmusia šio akto priėmimą, ir, antra, bendri tikslai, kurių siekiama tuo aktu. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, be kita ko, kad būtų neproporcinga reikalauti konkrečiai motyvuoti pasirinktus atskirus techninius sprendimus, jei iš ginčijamo akto galima nustatyti institucijos siekiamo tikslo esmę (2018 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Swedish Match*, C-151/17, EU:C:2018:938, 79 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 43 Nagrinėjamu atveju, pirma, reikia pabrėžti, kad ginčijamo reglamento 9–11 konstatuojamosiose dalyse atsispindėtos aplinkybės, kuriomis nuspręsta dėl BLSK skyrimo Sąjungai ir jo paskirstymo valstybėms narėms, nes daroma aiški nuoroda į ICCAT darbo grupės veiklą, kuria siekta nustatyti pagrįstą ir teisingą Viduržemio jūros durklažuvių BLSK paskirstymo schemą, taip pat į Sąjungos išipareigojimą įgyvendinti ICCAT pasiektą kompromisą dėl šio paskirstymo 2017 m.
- 44 Antra, kaip matyti iš Italijos Respublikos procesinių dokumentų, ši valstybė narė aktyviai dalyvavo ICCAT priimant sprendimą dėl 7 410,48 tonos Viduržemio jūros durklažuvių BLSK nustatymo ir skyrimo, taip pat Sąjungoje paskirstant šį kiekį valstybėms narėms. Per įvairius šios procedūros etapus, vykusius 2017 m. vasario–balandžio mėn., Italijos delegacija taip pat turėjo galimybę išsakyti savo susirūpinimą dėl paskirstymo principų pasirinkimo.
- 45 Kiek tai susiję su ICCAT vykusiomis diskusijomis, kaip priminta šio sprendimo 12 punkte, iš BLSK paskirstymo schemas, patvirtintos per 2017 m. Madride (Ispanija) vykusias darbo grupės dėl Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos derybas, matyti, kad Italijos Respublikai buvo žinoma, jog derybose su kitais KŠS nustatytas kiekis labai nedaug skyrėsi nuo anksčiau Sąjungos žvejų sužvejoto Viduržemio jūros durklažuvių laimikio ir kad šio kiekio kelių punktų skirtumas nuo ankstesnės statistikos buvo pagrįstas kitais ICCAT nustatytais kriterijais, tarp kurių, be kita ko, yra KŠS praeityje dėtos žvejybos valdymo pastangos, įskaitant tam tikrais atvejais griežtesnių, nei ICCAT nustatytų, taisyklių taikymą, taip pat socialiniai ir ekonominiai sumetimai.
- 46 Dėl Sąjungai atitekusios BLSK dalies paskirstymo valstybėms narėms pažymėtina, kad Italijos Respublika žinojo jo priežastis ir metodą. Todėl, visų pirma, kiek tai susiję su 2010–2011 m. neįtraukimu į bazinį laikotarpį, iš paties ieškinio matyti, kad Italijos Respublikai buvo žinoma apie diskusijas, susijusias su šio laikotarpio duomenų ginčijimu, nes šie nebuvo laikomi patikimais dėl netikslaus sužvejoto kiekio nurodymo, ir kad šiuo klausimu ji išreiškė savo nepritarimą 2017 m. balandžio mėn. Komisijai adresuotame rašte.

- 47 Tokiomis aplinkybėmis Italijos Respublika negali teigti nežinojusi apie priežastis, paveikusias šiuos sprendimų priėmimo procesus, todėl ir ginčijamo reglamento priėmimą.
- 48 Antra, kadangi, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, pareiga motyvuoti, nustatyta SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje, yra esminis formos reikalavimas, kurį reikia skirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės (2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), ir kadangi kai kuriais Italijos Respublikos argumentais, pateiktais ieškinio antrajam ir penktajam pagrindams pagrįsti, siekiama nuginčyti ne ginčijamo reglamento motyvus, o bazinio laikotarpio pasirinkimo pagrįstumą, šie argumentai bus išnagrinėti vėliau, nagrinėjant ieškinio šeštąjį pagrindą.
- 49 Darytina išvada, kad ieškinio antrajam ir penktajam pagrindams negalima pritarti.

Dėl ieškinio šeštojo pagrindo, kildinamo iš proporcingumo principo pažeidimo ir klaidingo faktinių aplinkybių vertinimo

Šalių argumentai

- 50 Italijos Respublika teigia, kad jeigu ginčijamo reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje įtvirtintas Sąjungos teisės aktų leidėjo pasirinkimas remtis 2012–2015 m. baziniu laikotarpiu siekiant nustatyti Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybes suinteresuotosioms valstybėms narėms yra motyvuotas aplinkybe, kad šie duomenys apie nurodytais metais sužvejojimą šios rūšies kiekį Italijos atveju buvo pripažinti negaliojančiais, šiuo sprendimu, pirma, yra akivaizdžiai pažeistas proporcingumo principas. Iš tiesų, nors teisėta kvotos paskirstymą valstybėms narėms grįsti ankstesniais patikimais duomenimis apie sužvejojimą kiekį, apimančią tik „teisėtą“ laimikį, dvejų metų visiškas pašalinimas iš bazinio laikotarpio yra neproporcingas, nes taip neatsižvelgiama į visą per šį laikotarpį teisėtai sužvejojimą kiekį. Antra, pati prielaida, kad 2010 ir 2011 m. duomenys buvo iškreipti, nes apėmė teisėtai ir neteisėtai sužvejojimą kiekį, yra klaidinga, nes šiems duomenims pritarė ir Komisija, ir ICCAT.
- 51 Taryba teigia, jog kadangi nėra pareigos atsižvelgti į konkretų laikotarpį, o neatsižvelgimas į 2010–2011 m. taikomas visoms suinteresuotosioms valstybėms narėms, proporcingumo klausimo dėl tų metų nekyla. Be to, anot jos, sunku nustatyti, kiek Viduržemio jūros durklažuvių tais metais buvo sužvejojama teisėtai ir kiek – ne. Galiausiai, darant prielaidą, kad sužvejotas kiekis pasižymi tam tikru stabilumu, 2010 ir 2011 m. teisėtai sužvejotas kiekis neturėtų iš esmės skirtis nuo vėlesniais metais teisėtai sužvejoto kiekio. Kadangi buvo atsižvelgta į paskesnius metus, rezultatas nesiskiria iš esmės. Todėl proporcingumo principas nepažeistas.
- 52 Ši institucija taip pat nurodo, kad 2009 m. spalio 29 d. Sprendime *Komisija / Italija* (C-249/08, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:672) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Europos Sąjungos teisę, nes, be kita ko, pakankamai nekontroliavo, netikrino ir nestebėjo žvejybos veiklos vykdymo, visų pirma, kad būtų laikomasi nuostatų dėl dreifuojančių žiauninių tinklų laikymo ir naudojimo laivuose, taip pat tinkamai neužtikrino, kad būtų imamasi atitinkamų priemonių prieš Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių dreifuojančių žiauninių tinklų laikymą ir naudojimą laivuose, pažeidėjus. Anot jos, nepaisant šio sprendimo, yra tikslų ir nuoseklių duomenų, kad minėti pažeidimai tęsėsi 2010 ir 2011 m.
- 53 Ispanijos Karalystė pažymi, jog tai, kad ICCAT atsižvelgė į 2010–2014 m. kaip į bazinį laikotarpį skirdama Sąjungai tenkančią Viduržemio jūros durklažuvių BLSK dalį, nepareigojo Tarybos remtis tuo pačiu laikotarpiu paskirstant kvotas kiekvienai valstybei narei. Be to, anot jos, Italijos Respublika nutylėjo faktą, kad 2010 ir 2011 m. pastebėtas jos teritoriniuose vandenyse sužvejojimą Viduržemio jūros

durklažuvių kiekio padidėjimas dėl neteisėtų prietaisų, tokių kaip dreifuojantieji tinklai, naudojimo, ir tai paskatino Komisiją pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ir vėliau tuo pačiu pagrindu nusiųsti šiai valstybei narei oficialų pranešimą dėl šių metų.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 54 Pateikdama ieškinio šeštąjį pagrindą Italijos Respublika kaltina Tarybą pažeidus proporcingumo principą ir klaidingai įvertinus faktines aplinkybes, nes paskirstant valstybėms narėms Sąjungai skirtą BLSK 2017 m. kaip skaičiavimo pagrindu remtasi 2012–2015 m. baziniu laikotarpiu sužvejotu Viduržemio jūros durklažuvių kiekiu ir neatsižvelgta į 2010 ir 2011 m.
- 55 Pirmiausia primintina, kad pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nagrinėjamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-128/15, EU:C:2017:3, 71 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 56 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija dėl šio principo įgyvendinimo sąlygų teisminės priežiūros, atsižvelgiant į plačią Sąjungos teisės aktų leidėjo diskreciją bendros žuvininkystės politikos srityje, tik akivaizdžiai netinkamos šioje srityje priemonės, palyginti su tikslu, kurio kompetentinga institucija ketina siekti, priėmimas gali paveikti šios priemonės teisėtumą. Vadinasi, reikia išsiaiškinti ne tai, ar Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyta priemonė buvo vienintelė arba geriausia iš galimų, bet tai, ar ji buvo akivaizdžiai netinkama (2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Unitymark ir North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, EU:C:2006:193, 57 ir 58 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija, taip pat 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-128/15, EU:C:2017:3, 72 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 57 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad nustatydamas BLSK ir paskirstydamas valstybėms narėms žvejybos galimybes Taryba turi atlikti sudėtingos ekonominės situacijos vertinimą ir šiuo klausimu ji turi plačią diskreciją. Tokiomis aplinkybėmis Taryba turi diskreciją spręsti ne tik dėl nuostatų, kurias reikia priimti, pobūdžio ir apimties, bet iš dalies ir dėl bazinių duomenų nustatymo. Kontroliuodamas, kaip buvo pasinaudota tokia diskrecija, teismas turi apsiriboti tyrimu, ar nebuvo akivaizdžių klaidų, ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais ir ar atitinkama institucija nėra akivaizdžiai viršijusi savo diskrecijos ribų (2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-128/15, EU:C:2017:3, 46 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 58 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į šią plačią diskreciją, tai, kad ICCAT rėmėsi 2010–2014 m. kaip baziniu laikotarpiu skirdama Sąjungai tenkančią Viduržemio jūros durklažuvių BLSK dalį, neįpareigojo Tarybos remtis tuo pačiu laikotarpiu paskirstant žvejybos kvotas kiekvienai suinteresuotajai valstybei narei.
- 59 Be to, neginčijama, kad 2009 m. spalio 29 d. Sprendime *Komisija / Italija* (C-249/08, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:672) Teisingumo Teismas yra konstatavęs, kad laikotarpiu nuo 1993 iki 2005 m. Italijos Respublika iš esmės pakankamai nekontroliavo, netikrino ir nestebėjo žvejybos veiklos vykdymo teritorijoje ir vandenyse, priklausančiuose jos suverenitetui ar jurisdikcijai, visų pirma, kad būtų laikomasi nuostatų dėl dreifuojančių žiauninių tinklų laikymo ir naudojimo laivuose, taip pat tinkamai neužtikrino, kad būtų imamasi atitinkamų priemonių prieš Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių dreifuojančių žiauninių tinklų laikymą ir naudojimą laivuose, pažeidėjus, be kita ko, taikant jiems atgrasomąsias sankcijas. Vėliau, siekdama patikrinti, kaip Italijos Respublika laikosi šio sprendimo, Komisija papildomai patikrino 2010 ir 2011 m. sužvejotą žuvų kiekį. Patikrinimai parodė, kad nurodytame teismo sprendime konstatuoti pažeidimai tęsėsi ir jį paskelbus. Remdamasi šių patikrinimų rezultatais, 2011 m. Komisija pradėjo naują pažeidimo nagrinėjimo procedūrą pagal

SESV 260 straipsnio 2 dalį ir 2011 m. rugsėjo mėn. nusiuntė Italijos Respublikai oficialų pranešimą. Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad 2012 ir 2013 m. Komisija atliko naujus patikrinimus vietoje, siekdama patikrinti, kaip laikomasi per šią procedūrą šios valstybės narės suteiktų garantijų, kad bus pagerinta teisės aktų dėl draudimo laikyti ir naudoti dreifuojančius žiauninius tinklus laikymosi priežiūra ir kontrolė. Per šiuos patikrinimus nebuvo nustatyta naujų šių teisės aktų pažeidimų atvejų, todėl procedūra buvo nutraukta 2014 m.

- 60 Taigi nepaisant to, kad Teisingumo Teismas, remdamasis SESV 260 straipsnio 2 dalimi, nekonstatavo, kad Italijos Respublika per 2010 ir 2011 m. nesiėmė priemonių 2009 m. spalio 29 d. Sprendimui *Komisija / Italija* (C-249/08, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:672) įvykdyti, ankstesniame punkte nurodytos aplinkybės reiškia, kad Taryba, neviršydama šioje srityje turimos plačios diskrecijos, galėjo nuspręsti, jog yra duomenų apie nurodytais metais sužvejotą kiekį netikrumo požymių, todėl ji nusprendė nepaisyti šių duomenų Sąjungai 2017 m. atitekusių BLSK dalį paskirstydama valstybėms narėms.
- 61 Beje, kaltinimai dėl neatsižvelgimo į 2010 ir 2011 m. savaime negali paneigti, kad Taryba teisėtai pasirinko 2012–2015 m. laikotarpį, nes Italijos Respublika nepateikė jokių argumentų, galinčių įrodyti, kad tas laikotarpis yra akivaizdžiai netinkamas paskirstant žvejybos kvotas kiekvienai suinteresuotajai valstybei narei.
- 62 Tuo remiantis darytina išvada, kad siekiant paskirstyti valstybėms narėms 2017 m. Sąjungai skirtą BLSK dalį Tarybos pasirinktas bazinis laikotarpis negali būti laikomas akivaizdžiai netinkamu.
- 63 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio šeštąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio trečiojo ir aštuntojo pagrindų, kildinamų iš ESS 17 straipsnio, BŽP reglamento 16 straipsnio ir gero administravimo principo pažeidimo

Šalių argumentai

- 64 Pateikdama šiuos ieškinio pagrindus, kuriuos reikia nagrinėti kartu, Italijos Respublika teigia, pirma, kad ginčijamu reglamentu pažeistas ESS 17 straipsnis. Iš tiesų, anot jos, šiuo reglamentu pažeistas Sąjungos bendras interesas, nes ir Komisija, ir Taryba remiasi ICCAT pasiūlytu „kompromisu“, tačiau nenurodo, kokią naudą Sąjunga gavo sutikusi smarkiai sumažinti savo Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybes. Tačiau kompromisas neišvengiamai reiškia, kad atsisakant tam tikros naudos siekiama gauti kitokią naudą. Nagrinėjamu atveju ginčijamame reglamente įtvirtintas ne kompromisas, o vienašališkas Sąjungos interesų paaukojimas.
- 65 Antra, Italijos Respublika teigia, kad nagrinėjamo atvejo aplinkybėms taikomas ypatingas santykinio stabilumo principas, nurodytas BŽP reglamento 16 straipsnyje ir apibrėžtas to paties reglamento 35–37 konstatuojamosiose dalyse. Iš šio principo išplaukia, kad kai žvejybos kvota nustatoma siekiant apsaugoti tam tikrą žuvų rūšį ir būsimas žvejybos galimybes, turėtų būti atsižvelgiama į paprastai sudėtingą ekonominę padėtį, su kuria susiduria bendruomenės, ypač priklausančios nuo šios rūšies žvejybos. Tam reikėtų ieškoti pusiausvyros tarp būtinumo apriboti šios rūšies žvejybą, siekiant sudaryti sąlygas atkurti išteklius, ir socialinių bei ekonominių problemų, kurias gali lemti tokie apribojimai, o nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su Viduržemio jūros durklažuvėmis, to visai nebuvo daroma. Be to, kadangi kiekvienos valstybės narės ankstesnė dalis buvo sumažinta tuo pat metu, kai buvo nustatytas 10 500 tonų BLSK ir nauja privaloma žvejybos kvota, žvejai neteko bet kokios galimybės padidinti savo produkciją viršydami šią bendrą ribą, todėl buvo būtina bent jau išlaikyti Sąjungos žvejybos sektoriuje anksčiau pasiektą lygį.

- 66 Trečia, gero administravimo principas buvo pažeistas, nes tokia žalinga priemonė, kaip ginčijamas reglamentas, neturėjo būti priimta neatlikus kruopštaus techninio įvertinimo, kuris įrodytų, kad tik pasirinkus 2012–2015 m. bazinį laikotarpį taptų įmanoma paskirstyti Sąjungai atitekusių BLSK dalių remiantis patikimais duomenimis ir kad todėl žala, kurią dėl to patirtų Italijos Respublika, yra neišvengiama.
- 67 Taryba pirmiausia nurodo, jog nors iš tiesų Sąjungos interesus atitiko atsižvelgimas tik į duomenis apie baziniu laikotarpiu sužvejotą kiekį, neatsižvelgiant į jų teisėtumą arba kitus svarbius veiksnius, ICCAT darbo grupė taip pat atsižvelgė į kitus elementus. Šiuo klausimu ji nurodo, kad ICCAT patvirtintame atkūrimo plane pateikta aiški nuoroda į socialines ir ekonomines pasekmes. Taip pat reiktų atsižvelgti į tai, kad Viduržemio jūros durklažuvių išteklių atkūrimas yra geriausia priemonė ateityje užtikrinti tvarią ir pelningą žuvininkystę.
- 68 Antra, dėl santykinio stabilumo principo ši institucija, kaip ir Ispanijos Karalystė ir Komisija, mano, kad BŽP reglamento 16 straipsnio 1 dalyje esantys du sakiniai apima dvi skirtingas situacijas. Pirmasis sakinytis skirtas santykinio stabilumo principo taikymui esamoms žvejybos galimybėms. Kita vertus, antrasis sakinytis susijęs su naujų žvejybos galimybių paskirstymu. Kai įtvirtinamos naujos galimybės, dar reikia pirmą kartą nustatyti paskirstymo būdą, atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės interesus. Be to, šis principas, susijęs su žvejybos galimybių paskirstymu valstybėms narėms, o ne su šių galimybių paskirstymu Sąjungai ir trečiosioms šalims. Todėl šis principas netaikomas šioje byloje.
- 69 Galiausiai, kadangi Taryba turi plačią diskreciją rinktis bazinį laikotarpį, ji visiškai neprivalėjo įrodinėti, kad pasirinktas laikotarpis buvo vienintelis leidžiantis paskirstyti Sąjungai atitekusių BLSK dalių įvairioms valstybėms narėms remiantis patikimais duomenimis, bet daugių daugiausia turėjo įrodyti, kad pasirinkus šį laikotarpį tapo įmanoma pasiekti šį tikslą.
- 70 Ispanijos Karalystė laikosi nuomonės, kad priešastys, kodėl pasirinktas 2012–2015 m. bazinis laikotarpis ir atitinkamai neatsižvelgta į 2010 ir 2011 m., jau buvo pakankamai paaiškintos ir kad Italijos Respublika neįrodė, jog Taryba viršijo šioje srityje turimos diskrecijos ribas arba piktnaudžiavimo įgaliojimais.
- 71 Komisija tvirtina, kad ji per šias derybas niekada nebuvo vienašališkai atsisakiusi Sąjungos interesų ir kad pasiūlymas dėl reglamento negali būti laikomas žalingu Sąjungos interesams. Priešingai, ji mano tinkamai rėmusi bendrą Sąjungos interesą ir, paisydama ESS 17 straipsnyje įtvirtintos pareigos, derybas ICCAT vedė laikydamasi jai suteiktų įgaliojimų ir atsižvelgdama į viršesnius Sąjungos interesus, kaip antai kuo greičiau atkurti Viduržemio jūros durklažuvių išteklius.
- 72 Savo dublike Italijos Respublika pabrėžia, kad BŽP reglamento 16 straipsnis turi būti aiškinamas kaip visuma ir kad nors pagal santykinio stabilumo principą esamos žvejybos galimybės nustatytos išsamiai, nustatant naujas žvejybos galimybes jis derintinas su kitais interesais.
- 73 Triplike Taryba nurodo, kad, nustatant BLSK, kartu būtina pirmą kartą įtvirtinti paskirstymo būdą, atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės interesus. Taigi, jos nuomone, BLSK nustatymas, be jokios abejonės, lemia „naujų žvejybos galimybių“ suteikimą, kaip tai suprantama pagal BŽP reglamento 16 straipsnį. Ši institucija taip pat priduria, jog, kadangi žvejybos galimybių paskirstymas Sąjungai ir trečiosioms šalims priklauso nuo susitarimo su šiomis šalimis, išorės santykiuose neįmanoma reikalauti laikytis Sąjungos viduje galiojančio santykinio stabilumo principo. Taryba mano, kad šis principas netaikomas nei ICCAT paskirstant žvejybos galimybes Sąjungai ir KŠS, nei paskirstant jas valstybėms narėms Sąjungos viduje nustačius naują BLSK.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 74 Pirma, dėl ESS 17 straipsnio pažeidimo reikia priminti, kad šios nuostatos 1 dalyje nustatyta, kad Komisija remia bendruosius Sąjungos interesus ir imasi atitinkamos iniciatyvos šiuo tikslu ir kad ji atlieka koordinavimo, vykdomąsias ir valdymo funkcijas Sutartyse nustatytais sąlygomis.
- 75 Pagal BŽP reglamento 2 straipsnį žvejybos sektoriuje Sąjunga suinteresuota, be kita ko, užtikrinti tausų jūros biologinių išteklių ir jūros aplinkos naudojimą, valdymą ir apsaugą, kad palaipsniui būtų atkurtas ir išlaikytas toks žuvų išteklių populiacijų dydis, kuris viršytų biomasės dydį, galintį užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį. Šių Sąjungos tikslų Komisijos siūlymu siekiama Tarybai tvirtinant priemones dėl žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo, kaip antai įtvirtintas Reglamente 2017/127 ir ginčijamame reglamente.
- 76 Į šiuos tikslus taip pat turi būti atsižvelgta Sąjungai palaikant išorės santykius žvejybos srityje, t. y. vedant derybas regioninėse organizacijose. Taip yra tuo atveju, kai Sąjungai tenka išdėstyti poziciją per derybas ICCAT, t. y. organizacijoje, atsakingoje už priemones, leidžiančias užtikrinti žuvininkystės išteklių ilgalaikį išsaugojimą ir tvarų eksploatavimą į jos atsakomybės sritį patenkančiose zonose.
- 77 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, pirma, jog, kaip teigia Komisija, Sąjungos pozicija ICCAT yra remti priemonės, įskaitant BLSK, skirtas žuvų ištekliams išsaugoti ir valdyti ICCAT konvencijos taikymo zonoje, grindžiamas patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, norint pasiekti BŽP reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nurodytą tikslą atkurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių žuvų populiacijų dydžius, viršijančius tuos, kuriais gali būti užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis. ICCAT pripažino būtinumą reaguoti į šios rūšies žuvų išteklių poreikį priimdama rekomendaciją 16-05, kurioje numatyta nuo 2017 m. taikyti 15 metų atkūrimo planą ir tais pačiais metais nustatyti 10 500 tonų BLSK; šios rekomendacijos principas ir esmė vėliau buvo atspindėti Reglamente 2017/127. Šioje rekomendacijoje, į kurią daroma nuoroda ginčijamo reglamento 9–11 konstatuojamosiose dalyse, taip pat numatyta, kad BLSK paskirstymo KŠS būdas turėjo būti nustatytas remiantis skaidriais ir objektyviais kriterijais, įskaitant aplinkosauginio pobūdžio ir socialinius bei ekonominius kriterijus, taip pat ICCAT rezoliucijoje 15–13 numatytus kriterijus dėl žvejybos galimybių paskirstymo.
- 78 Antra, Komisijai suteiktas įgaliojimas vesti derybas ICCAT Sąjungos vardu jai buvo pripažintas tam tikras lankstumas šiuo tikslu. Vis dėlto Komisijos tikslas buvo 2017 m. gauti Sąjungai bent 70 % Viduržemio jūros durklažuvių BLSK. Pagal KŠS pasiektą kompromisą Sąjungai atiteko 70,756 % kvota nuo 10 500 tonų BLSK.
- 79 Taigi Komisijos derybų rezultatas rodo ne tik tai, kad ji neviršijo savo įgaliojimų, bet ir tai, kad ji pasinaudojo savo veiksmų laisve, pabrėždama poreikį tvariai valdyti Viduržemio jūros durklažuvių išteklius, siekiant naudoti visoms suinteresuotosioms šalims, o tai reiškia, kad ši institucija nepažeidė ESS 17 straipsnio per šias derybas.
- 80 Antra, dėl Italijos Respublikos kaltinimų, susijusių su santykinio stabilumo principu, svarbu pažymėti, kad šis principas atspindi kriterijų dėl Sąjungos žvejybos galimybių paskirstymo valstybėms narėms joms nustatomų kvotų forma. Taigi šis principas nesuteikia žvejams jokių garantijų dėl nustatyto žuvų kiekio sugavimo, o santykinio stabilumo reikalavimas turi būti suprantamas kaip reiškiantis tik teisės į nustatyto dydžio procentinę dalį kiekvienai valstybei narei per šį skirstymą (2007 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo ir kt. / Taryba, C-6/06 P*, nepaskelbtas Rink., EU:C:2007:702, 53 punktą).

- 81 Nagrinėjamu atveju Italijos Respublika mano, kad santykinio stabilumo principas taikomas, pirma, pačioje Sąjungoje ir jai palaikant santykius su trečiosiomis šalimis, ir, antra, ne tik esamų žvejybos galimybių paskirstymui, bet ir „naujoms žvejybos galimybėms“. Tačiau Taryba, palaikoma Komisijos ir Ispanijos Karalystės, laikosi nuomonės, kad šis principas taikomas tik Sąjungos viduje ir tik esamoms žvejybos galimybėms.
- 82 Dėl santykinio stabilumo principo taikymo ICCAT Sąjungai bendrai skirto BLSK daliai reikia priminti, kad BŽP reglamento 16 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nurodyta, kad „valstybėms narėms“ paskirtomis žvejybos galimybėmis užtikrinamas santykinis „kiekvienos valstybės narės“ žvejybos veiklos stabilumas kiekvieno žuvų išteklių ar žvejybos atžvilgiu. Be to, iš šio reglamento 35 konstatuojamosios dalies matyti, kad atsižvelgiant, be kita ko, į tam tikrų pakrantės bendruomenių priklausomybę nuo žvejybos, būtina užtikrinti santykinę žvejybos veiklos stabilumą žvejybos galimybes „valstybėms narėms“ paskirstant taip, kad „kiekvienai valstybei narei“ tektų prognozuojama išteklių dalis.
- 83 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad santykinio stabilumo principas taikomas tik žvejybos galimybių paskirstymui Sąjungoje, bet ne jos išorės santykiams.
- 84 Dėl galimo šio principo taikymo „naujoms žvejybos galimybėms“ pirmiausia reikia pažymėti, kad BŽP reglamento 16 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje nustatyta, kad „skiriant naujas žvejybos galimybes“ atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės interesus.
- 85 Taip pat reikia priminti, kad dėl Reglamento Nr. 2371/2002, galiojusio iki BŽP reglamento, visų pirma dėl Reglamento Nr. 2371/2002 20 straipsnio, kuris, kaip ir BŽP reglamento 16 straipsnis, buvo susijęs su žvejybos galimybių skyrimu, Teisingumo Teismas nusprendė, kad reikia skirti „esamas žvejybos galimybes“ ir „naujas žvejybos galimybes“, atitinkamai numatytas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse (šiuo klausimu žr. 2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-141/05, EU:C:2007:653, 85 punktą).
- 86 „Esamos žvejybos galimybės“ atitinka valstybėms narėms jau paskirstytas žvejybos galimybes, o „naujos žvejybos galimybės“ joms skirstomos pirmą kartą.
- 87 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad santykinio stabilumo reikalavimas yra suprantamas kaip kiekvienai valstybei narei nustatyto dydžio procentinės dalies išlaikymas ir reiškia, kad iš pradžių nustatytas paskirstymo būdas bus taikomas tol, kol bus priimtas iš dalies jį keičiantis reglamentas (2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-141/05, EU:C:2007:653, 86 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Taigi šis reikalavimas taikomas tik tuomet, kai žvejybos galimybės jau paskirstytos, t. y. jis taikomas „esamoms žvejybos galimybėms“.
- 88 Tačiau jis negali būti taikomas, kai dar nėra nustatyta jokie paskirstymo valstybėms narėms būdo. Šiuo atveju, t. y. skirstant „naujas žvejybos galimybes“, BŽP reglamento 16 straipsnio 1 dalies antrame sakinyje numatyta tik tai, kad turi būti atsižvelgiama į „kiekvienos valstybės narės interesus“, o interesų sąvoka gali apimti poreikį išsaugoti santykinę žvejybos veiklos stabilumą, tačiau ji neapsiriboja vien šiuo poreikiu (2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-141/05, EU:C:2007:653, 87 punktas).
- 89 Nagrinėjamu atveju, kadangi iki ginčijamo reglamento priėmimo nebuvo teisės aktų, ribojančių Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybes, reikia konstatuoti, kad jame įtvirtintos „naujos žvejybos galimybės“, kaip jos suprantamos pagal BŽP reglamento 16 straipsnio 1 dalį.
- 90 Tuo remiantis darytina išvada, kad santykinio stabilumo principas, išreikštas BŽP reglamento 16 straipsnio 1 dalyje, taikomas tik esamoms žvejybos galimybėms Sąjungoje, todėl jis netaikomas nei žvejybos galimybių paskirstymui ICCAT Sąjungai ir KSS, nei naujų žvejybos galimybių paskirstymui Sąjungos valstybėms narėms nustačius, kaip nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis, naują BLSK.

- 91 Taigi priimdama ginčijamą reglamentą Taryba negalėjo pažeisti šio principo.
- 92 Trečia, kalbant apie gero administravimo principą, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, pažymėtina, kad priešastys, dėl kurių Sąjungos teisės aktų leidėjas pasirinko 2012–2015 m. kaip bazinį laikotarpį ir neatsižvelgė į 2010 ir 2011 m., jau buvo primintos šio sprendimo 45, 46 ir 60 punktuose.
- 93 Bet kuriuo atveju pagal suformuotą jurisprudenciją, kaip matyti iš šio sprendimo 57 punkto, toks pasirinkimas patenka į Tarybos turimą diskreciją spręsti ne tik dėl būsimų nuostatų pobūdžio ir apimties, bet ir tam tikru mastu dėl pagrindinių duomenų. Šiomis aplinkybėmis teisminė peržiūra turi apsiriboti patikrinimu, ar ginčijamame akte nėra akivaizdžios klaidos, ar jį priimant nepiktnaudžiauta įgaliojimais ir ar atitinkama institucija akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų.
- 94 Šiuo klausimu, kaip matyti iš šio sprendimo 58–62 punktų, Tarybos negalima kaltinti padarius akivaizdžią vertinimo klaidą, kai ji nusprendė paskirstyti valstybėms narėms Sąjungai 2017 m. skirtą BLSK dalį remdamasi duomenimis apie 2012–2015 m. baziniu laikotarpiu sužvejotą Viduržemio jūros durklažuvių kiekį.
- 95 Šiomis aplinkybėmis Tarybos negalima kaltinti pažeidus gero administravimo principą dėl to, kad ji nepagrindė šio bazinio laikotarpio pasirinkimo „kruopščiu techniniu tyrimu“, nes iš Komisijos pateiktų techninių duomenų buvo aiškiai matyti, kad negalima atsižvelgti į 2010 ir 2011 m. sužvejotų žuvų kiekį.
- 96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio trečiąjį ir aštuntąjį pagrindus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Dėl ieškinio ketvirtojo ir dešimtojo pagrindų, kildinamų iš negaliojimo atgaline data, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimo

Šalių argumentai

- 97 Pateikdama šiuos ieškinio pagrindus, kuriuos reikia nagrinėti kartu, Italijos Respublika tvirtina, kad ginčijamu reglamentu pažeisti negaliojimo atgaline data, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principai, nes jis buvo priimtas 2017 m. liepos mėn. pabaigoje, o padarinių sukėlė nuo 2017 m. sausio 1 d., jau įpusėjus Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos sezonui, kuris trunka nuo balandžio 1 d. iki gruodžio 31 d. Jos nuomone, priešingai, nei nurodyta ginčijamo reglamento 12 konstatuojamojoje dalyje, jame pirmą kartą, palyginti su ankstesniais dešimtmečiais buvusią praktiką, kartu įtvirtintas privalomas BLSK, smarkiai sumažinta Sąjungai tenkanti BLSK procentinė dalis, palyginti su ankstesniais metais pasiektu lygiu, ir nustatytas Sąjungos dalies paskirstymas valstybėms narėms. Tokia Sąjungos žvejybos sektoriaus gamybos sąlygų „revoliucija“ turėjo būti tinkamai parengta ir pristatyta pakankamai iš anksto, kad suinteresuotosios šalys galėtų prisitaikyti.
- 98 Taip pat teigiama, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas pažeidė teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus, nes labai svarbu, kad kiekvienas atitinkamo sektoriaus ūkio subjektas pasitikėtų stabiliu norminiu pagrindu, kurio galimus pakeitimus būtų galima bent nuspėti.
- 99 Taryba nurodo, pirma, kad Viduržemio jūros durklažuvių BLSK jau buvo nustatytas 2017 m. sausio mėn. priimtame Reglamente 2017/127, nors tuo metu ICCAT dar nebuvo pasiektas susitarimas dėl BLSK paskirstymo, ir, antra, kad Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos sezonas trunka nuo balandžio 1 d. iki gruodžio 31 d.
- 100 Šios institucijos teigimu, akivaizdu, kad šis BLSK vėliau turėjo būti pakeistas, kad būtų sumažintas iki Sąjungai skirtos BLSK dalies, kai ją nustatė ICCAT. Šiomis aplinkybėmis negalėjo kilti teisėtų lūkesčių, kad Italijos Respublikai bus suteikta konkreti kvota. Be to, teisinio saugumo principu galima naudingai

remtis tik patvirtinus BLSK ir Sąjungai skirtą jo dalį bei paskirsčius ją valstybėms narėms. Vykdam bet kokią žvejybos veiklą iki šių kvotų nustatymo, reikėjo atsižvelgti į tam tikrą nesaugumo laipsnį ir veikti atsargiai, todėl būtinos teisėtų lūkesčių apsaugos principo taikymo sąlygos nėra įvykdytos.

- 101 Be to, jei Taryba būtų laukusi galutinio ICCAT sprendimo, ji būtų galėjusi nustatyti 2017 m. kvotas valstybėms narėms tik 2017 m. spalio mėn. Teisinio saugumo požiūriu sprendimas, priimtas metų pabaigoje, tačiau įsigaliojęs tų metų sausio 1 d., kuriame būtų įtvirtinta pareiga sumažinti sužvejojama Viduržemio jūros durklažuvių kiekį, be jokios abejonės, sukeltų daugiau žalos.
- 102 Ispanijos Karalystė teigia, kad visiškai normalu atgaline data taikyti Sąjungos teisės aktus žuvininkystės srityje.
- 103 Komisija mano, kad duomenys apie bendrą Sąjungoje sužvejotą Viduržemio jūros durklažuvių kiekį rodo 5 125 tonas 2016 m. ir 4 793,4 tonas 2017 m., kai tais metais Sąjungai skirta kvota buvo 7 410 tonų. Tokį 2017 m. užfiksuotą sužvejoto kiekio sumažėjimą iš dalies lėmė privalomo žvejybos draudimo nustatymas per pirmuosius tris šių metų mėnesius ir iš dalies – sužvejoto kiekio sumažėjimas, palyginti su 2016 m., pastebėtas nuo 2017 m. balandžio mėn., kai prasidėjo Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos sezonas.
- 104 Pastarasis sumažėjimas niekaip negali būti tiesiogiai susietas su 600 tonų neviršijusiu sumažinimu, nustatytu ICCAT priėmus sprendimą nustatyti Sąjungai tenkančią 70,756 % BLSK dalį. Iš tiesų 2017 m. sužvejotas Viduržemio jūros durklažuvių kiekis buvo gerokai mažesnis už pagal ginčijamą reglamentą leidžiamą kiekį.
- 105 Be to, nuo pat 2017 m. sezono pradžios buvo sužvejojama mažiau nei ankstesniais metais. Ši tendencija išliko visą 2017 m. žvejybos sezoną, net įsigaliojus ginčijamam reglamentui 2017 m. liepos mėn. pabaigoje. Tokiomis aplinkybėmis negalima pagrįstai teigti, kad įsigaliojus ginčijamo reglamento nuostatomis buvo pažeisti teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 106 Kiek tai susiję, pirma, su ginčijamo reglamento galiojimu atgaline data, primintina, kad nors pagal bendrą taisyklę teisinio saugumo principas draudžia nustatyti Sąjungos teisės akto galiojimo pradžią anksčiau, nei jis buvo paskelbtas, šio principo išimtis gali būti taikoma tuomet, kai to reikalauja bendrojo intereso tikslai ir yra tinkamai atsižvelgiama į suinteresuotųjų asmenų teisėtus lūkesčius, taip pat kai iš atitinkamų normų turinio, tikslo ar struktūros aiškiai matyti, kad joms turi būti priskirtas toks poveikis (2009 m. kovo 19 d. Sprendimo *Mitsui & Co. Deutschland*, C-256/07, EU:C:2009:167, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 107 Neginčijama, kad Reglamente 2017/127 jau buvo numatyta nuo 2017 m. sausio 1 d. nustatyti 10 500 tonų Viduržemio jūros durklažuvių BLSK. Taigi, nors dar reikėjo paskirstyti Sąjungai skirtą BLSK dalį valstybėms narėms, naujų žvejybos galimybių sukūrimo principas buvo pradėtas taikyti nuo 2017 m. sausio mėn., t. y. prieš 2017 m. balandžio 1 d. prasidedant Viduržemio jūros paprastųjų durklažuvių žvejybos sezonui. Iš to išplaukia, kad sprendimas sumažinti ankstesnę dalį buvo priimtas lygiagrečiai su BLSK nustatymu; Italijos Respublika su tuo sutinka.
- 108 Be to, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 9–11 konstatuojamųjų dalių, Taryba juo siekė laikytis ICCAT nustatyto Viduržemio jūros durklažuvių BLSK 2017 metams. Tačiau kadangi šios rūšies BLSK paskirstymas buvo oficialiai patvirtintas tik 2017 m. balandžio 18 d., šį tikslą buvo galima pasiekti tik numačius, kad ginčijamas reglamentas bus taikomas atgaline data nuo tų metų sausio 1 d.

- 109 Be to, kaip teigia Komisija, reikia konstatuoti, kad ginčijamo reglamento įsigaliojimo momentu, t. y. 2017 m. liepos 30 d., Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybės toli gražu nebuvo išnaudotos. Iš tiesų, laikotarpiu nuo 2017 m. balandžio 1 d., kai prasidėjo šios rūšies žvejybos sezonas, iki 2017 m. liepos mėn. pabaigos Sąjungoje buvo sužvejota tik kiek daugiau kaip 2 298,3 tonos Viduržemio jūros durklažuvių iš 2017 m. Sąjungai skirtos BLSK dalies – 7 410 tonų. Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad per tą patį laikotarpį Italijos žvejai sugavo apie 1 271,3 tonos Viduržemio jūros durklažuvių iš 3 736 tonų kvotos, skirtos Italijos Respublikai pagal ginčijamą reglamentą.
- 110 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad nurodyta kvota nebuvo pasiekta ir 2017 m. gruodžio 31 d., nes Italijos žvejai sužvejojo tik 2 285,3 tonos Viduržemio jūros durklažuvių, t. y. 61,16 % tos kvotos.
- 111 Antra, dėl teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažymėtina, kad pagal pirmąjį reikalaujama, be kita ko, kad teisės normos būtų aiškios, tikslios ir nuspėjamo poveikio, ypač kai jos gali sukelti neigiamų pasekmių fiziniams asmenims ir įmonėms (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 17 d. Sprendimo *Klohn*, C-167/17, EU:C:2018:833, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 112 Iš teisinio saugumo principo išplaukianti teisė reikalauti teisėtų lūkesčių apsaugos taikoma kiekvienam asmeniui, kurio padėtis leidžia teigti, kad Sąjungos administracija paskatino jo pagrįstų lūkesčių atsiradimą. Garantijos, galinčios sukelti tokių lūkesčių, yra bet kokia forma pateikta tiksli, nesąlygiška, nuosekli informacija, kurią suteikia tam teisę turintys patikimi šaltiniai. Kita vertus, niekas negali remtis šio principo pažeidimu, jei administracija jam nesuteikė konkrečių garantijų. Be to, jei protingas ir apdairus ūkio subjektas galėjo numatyti, kad bus patvirtinta Sąjungos priemonė, kuri galės paveikti jo interesus, jis negali remtis šiuo principu patvirtinus tą priemonę (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, 71–73 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 113 Nagrinėjamu atveju Italijos žuvininkystės sektoriaus ūkio subjektai negalėjo remtis teisėtų lūkesčių apsaugos pažeidimu, nes nuo pat Reglamento 2017/127 paskelbimo nustačius Viduržemio jūros durklažuvių BLSK jie galėjo numatyti, kad bus nustatytos naujos žvejybos galimybės siekiant paskirstyti valstybėms narėms Sąjungai skirtą šio BLSK dalį. Kaip priminta šio sprendimo 107 punkte, naujų žvejybos galimybių paskirstymo principas buvo žinomas Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos sezono pradžioje, nors dar reikėjo nustatyti šių galimybių tikslią apimtį.
- 114 Be to, Tarybos negalima kaltinti tuo, kad ji suteikė Italijos žuvininkystės sektoriaus ūkio subjektams kokių nors garantijų dėl tikslios žvejybos kvotos, kuri turėjo būti jiems skirta ginčijamu reglamentu.
- 115 Galiausiai, kaip teisingai teigia Taryba, teisinio saugumo principu galima remtis tik paskirsčius BLSK valstybėms narėms, o to nebuvo padaryta iki ginčijamo reglamento įsigaliojimo.
- 116 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinio ketvirtasis ir dešimtas pagrindai turi būti atmesti kaip nepagrįsti.

Dėl ieškinio septintojo pagrindo, kildinamo iš SESV 258 ir 260 straipsnių pažeidimo

Šalių argumentai

- 117 Italijos Respublika atkreipia dėmesį į tai, kad pažeidimo nagrinėjimo procedūra, kurią Komisija pradėjo 2011 m. remdamasi SESV 260 straipsnio 2 dalimi, dėl to, kad Italijos žvejai tariamai naudojo dreifuojančiuosius tinklus, buvo šios institucijos nutraukta 2014 m. Todėl sprendimas neįtraukti 2010 ir 2011 m. į bazinį laikotarpį, skirtą valstybių narių kvotoms nustatyti, reiškia, kad praktiškai Taryba ketino taikyti Italijos Respublikai sankciją dėl pareigos stebėti, kaip laikomasi draudimo naudoti tokius prietaisus, pažeidimo. Tačiau pagal SESV 258 ir 260 straipsnius tik Komisijai suteikiami

įgaliojimai vykdyti persekiojamą už valstybių narių pažeidimus, o Taryba neturi jokios kompetencijos imtis priemonių, net reglamento forma, bausti valstybes nares už įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę nevykdymą. Taigi ginčijamu reglamentu pažeisti SESV 258 ir 260 straipsniai.

- 118 Taryba mano, kad šiuo argumentu neatsižvelgiama į ginčijamo reglamento pobūdį ir dalyką. Anot jos, reikia pasiekti susitarimą su kitais KSS dėl BLSK ir Sąjungai skirtos jo dalies, taip pat nustatyti bazinį laikotarpį, kad būtų galima nuspręsti dėl šios dalies paskirstymo valstybėms narėms remiantis patikimais duomenimis. Nustatydamą Sąjungai tenkančią Viduržemio jūros durklažuvių BLSK dalį, ICCAT rėmėsi ne tik duomenimis apie sužvejotą kiekį, bet ir kitais kriterijais. Vis dėlto ši dalis nedaug skyrėsi nuo šių duomenų (maždaug 70 % BLSK vietoj 75 %). Tai visai nėra sankcija Italijos Respublikai, nes šių derybų ICCAT rezultatas taip pat turėjo įtakos kitoms suinteresuotosioms valstybėms narėms.
- 119 Dėl Sąjungai skirtos BLSK dalies paskirstymo valstybėms narėms ji nurodo, kad pastarųjų ketverių metų, t. y. 2012–2015 m., laikotarpio pasirinkimas *a priori* buvo visiškai pagrįstas, nes nėra taisyklės, įpareigojančios rinktis konkretų laikotarpį.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 120 Kaip priminta šio sprendimo 56, 69 ir 93 punktuose, žuvininkystės srityje Sąjungos teisės aktų leidėjas turi plačią diskreciją, atitinkančią jam pagal SESV 40–43 straipsnius priskirtas politines pareigas, todėl teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar patvirtinant nagrinėjamą priemonę nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos, ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais ir ar atitinkama institucija akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų.
- 121 Pirma, dėl 2012–2015 m. bazinio laikotarpio pasirinkimo primintina, kad, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 58–62 punktuose, Tarybos negalima kaltinti tuo, kad taip elgdamasi ji padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.
- 122 Toliau, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, žvejybos galimybių sumažinimas negali būti prilygintas kokios nors formos sankcijai (pagal analogiją žr. 2001 m. spalio 25 d. Sprendimo *Italija / Taryba*, C-120/99, EU:C:2001:567, 75 punktą).
- 123 Galiausiai bet kuriuo atveju tai, kad Taryba nustato naujų žvejybos galimybių paskirstymo schemą, negali būti prilyginta Komisijos turimiems įgaliojimams pagal SESV 258 ir 260 straipsnius.
- 124 Vadinasi, ieškinio septintasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio devintojo pagrindo, kildinamo iš SESV 18 straipsnio pažeidimo

Šalių argumentai

- 125 Italijos Respublika teigia, kad ginčijamas reglamentas lemia diskriminaciją dėl pilietybės, nes sukelia žalą Italijos žvejams: keliais šimtais tonų sumažina jų turimas Viduržemio jūros durklažuvių žvejybos galimybes 2017 m. Anot jos, ši mažinimo priemonė taikoma tik Italijos žvejams, o pasirinkus 2012–2015 m. bazinį laikotarpį kitų valstybių narių žvejai nenukentėjo.
- 126 Taryba nurodo, kad, įtvirtinus šios rūšies BLSK, nustačius Sąjungai tenkančią jos dalį, o todėl ir valstybėms narėms skirtas kvotas, neišvengiamai buvo apribotos žvejybos galimybės, tačiau šis apribojimas taikomas visoms suinteresuotosioms valstybėms narėms. Vadinasi, nediskriminavimo principas nebuvo pažeistas.

- 127 Komisija teigia, jog, be to, kad 2017 m. buvo išnaudota tik 61,16 % nustatytos kvotos ir todėl ginčijamos ribojamosios priemonės poveikis buvo santykinis, Teisingumo Teismas 1987 m. birželio 16 d. Sprendime *Romkes* (46/86, EU:C:1987:287) jau yra nusprendęs, kad toks metodas, koks naudotas nustatant kvotas nagrinėjamu atveju, nėra nesuderinamas su nediskriminavimo principu.
- 128 Ispanijos Karalystė pažymi, kad nei ICCAT taikyta šios BLSK dalies skyrimo procedūra, nei vėlesnis ginčijamame reglamente įtvirtintas šios dalies paskirstymas įvairioms suinteresuotosioms valstybėms narėms nesukelia jokio skirtingo vertinimo, palankaus ar nepalankaus, kuriai nors iš šių valstybių narių.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 129 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, SESV 40 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, siejama su SESV 38 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, pagal kurią draudžiama bet kokia diskriminacija vykdant bendrą žemės ūkio ir žuvininkystės politiką, yra tik konkreti bendrojo lygybės principo, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, nebent skirtingas elgesys yra objektyviai pateisinamas, išraiška (2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-141/05, EU:C:2007:653, 40 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija, taip pat 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-128/15, EU:C:2017:3, 80 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 130 Taip pat svarbu pažymėti, kad metodas, naudotas nustatant valstybėms narėms tenkančias procentines dalis remiantis baziniu laikotarpiu jų laivynų sužvejojtu žuvų kiekiu, nėra nesuderinamas su nediskriminavimo principu, nes šiuo metodu iš kiekvienos valstybės narės žvejų reikalaujama dėti pastangas apriboti laimikį proporcingai iki Sąjungos teisės akto, apribojančio žvejybos galimybes, įsigaliojimo sužvejotam kiekiui (šiuo klausimu žr. 1987 m. birželio 16 d. Sprendimo *Romkes*, 46/86, EU:C:1987:287, 23 punktą).
- 131 Tuo remiantis darytina išvada, kad nors sprendimuose, priimtuose nagrinėjamajai bylai analogiškose bylose, kaip antai 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153) 113 punkte, Teisingumo Teismas konstatavo neteisėtą nevienodą valstybių narių vertinimą, pavyzdžiui, nurodytoje byloje, dėl laivo vėliavos arba ūkio subjekto registracijos valstybės, nagrinėjamu atveju Italijos Respublika nepateikė jokių įrodymų, kad Italijos žvejai buvo vertinami mažiau palankiai nei panašioje padėtyje buvę kitų valstybių narių žvejai.
- 132 Vadinas, ieškinio devintasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 133 Kadangi nė vienam iš Italijos Respublikos ieškiniui pagrįsti nurodytų pagrindų nebuvo pritarta, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 134 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Taryba reikalavo priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas ir ši pralaimėjo bylą, iš jos turi būti priteistos bylinėjimosi išlaidos.
- 135 Pagal to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalį Ispanijos Karalystė ir Komisija, kaip įstojusios į bylą šalys, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Italijos Respublika padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Ispanijos Karalystė ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.